

talelser, at alle Projekter skulde undersøges paa lige Fod og Resultatet bringes frem i Rigsdagen ved Begyndelsen af den kommende Samling. Jeg ved ikke, hvilken af Linierne jeg skal eller vil foretrække, naar Sagen en Gang foreligger oplyst, men den Linie, som kaldes København—Køge—Møen—Nykøbing Falster-Linien, kan ikke affærdiges saa nemt, som det lod til, at Ministeren mente. I øvrigt skal jeg sige, at naar man hører paa Debatten her og tænker tilbage paa Situationen i Fjor, da Forslaget blev vedtaget, er Sammenligningen ikke lystelig. I Fjor vare vi alle sammen enige om at tage Sagen ganske roligt og grundigt, faa Forberedelser og Forarbejder gjort og saa staa fuldstændig frit med Hensyn til, hvorledes vor senere Stilling skulde være. Nu ser det ud til, at Sagen er mere eller mindre forkludret. Men samtidig med, at jeg beklager mig over Ministerens Udtalelser om den ene Linie, er jeg glad over hans Udtalelse om, at Regering og Rigsdag staa fuldkommen frit. Paa dette Punkt tog Ordføreren nemlig i Fjor i sine Udtalelser paa Udvalgets Vegne — jeg har set det efter i Aar — det bestemteste Forbehold. Jeg skal for øvrigt ikke komme nærmere ind paa Sagen, jeg synes, den er debatteret langt videre, end det egentlig hører til under Finanslovens Behandling. Vi kunne og skulle jo ikke afgøre Sagen i Dag.

Egentlig har jeg forlangt Ordet for at stille et bestemt Spørgsmaal til Ministeren. Forholdet er nemlig det, at Lovforslagets § 2 er klar og tydelig, dens Mening og Ordlyd er der ikke Tvivl om, og den lyder saaledes: Resultatet af de foretagne Undersøgelser og de paa Grundlag deraf udarbejdede detaillerede Planer blive at forelægge Rigsdagen ved Begyndelsen af den ordinære Rigsdagssamling 1909—10. Der kan ikke disputeres om, hvad Meningen er med det, men een Ting er ogsaa sikker, og det er, at det ikke er sket, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, hvorfor det ikke er sket, og om vi snart kunne faa disse Planer forelagte. Man kunde tænke sig, hvis man ikke havde hørt andet, at de ikke vare færdige. Det kunde jo være rimeligt, og det var en gyldig Undskyldning, men naar man ser, at Planerne ere udbudte i Entreprisen, og Rigsdagen endda ikke har faaet dem forelagt, saa ser det jo lidt mærkværdigt ud, og man bliver noget betænkelig. Derfor spørger jeg den højtærede Minister, hvorfor vi ikke have faaet dem forelagte, og da vi ikke have

faaet dem, om vi kunne vente i en nær Fremtid at faa dem forelagte.

K. M. Klausen: Jeg vil gerne bringe en Tak til den højtærede Minister for hans Udtalelser vedrørende Statsbanernes Forsyning med Uniformer. Den højtærede Minister udtalte sin Sympati for, at Statsbanerne skulde betale den gængse Løn. Naar det bliver det almindelige, vil for Fremtiden hæderlige Firmaer, som have indgaaet Overenskomst med deres Arbejdere og loyalt ville holde disse Overenskomster, ikke saaledes som nu være udelukkede fra at faa dette Statsarbejde. Den fremsatte Udtalelse aabner Adgang for, at en sund og naturlig Konkurrence kan gøre sig gældende indenfor Skræderfaget.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Jeg vil gerne rette en Tak til den højtærede Trafikminister, fordi han er villig til at tage det af mig omtalte Andragende fra Horsens Handelsforeninger og de midtjydske Kommuner under velvillig Overvejelse. Ministeren turde ikke udtale noget bestemt om, hvorvidt han kunde lade dette Andragende henvise til Erklæring fra Ingeniør Raben. Jeg vil haabe, at den højtærede Minister, naar han faar Tid og Lejlighed til at sætte sig ind i denne Sag, vil indtage samme Standpunkt som hans Forgænger, der var særdeles velvillig stemt overfor dette Andragende.

Brorsen: Den højtærede Minister stillede en meget billig og rimelig Fordring til mig, nemlig, at jeg skulde kende Digeloven af 1909. Jeg kan berolige den højtærede Minister i saa Henseende. At han i det hele taget kunde komme til at tvivle om dette, skyldes maaske noget den Raskhed, som det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) mente, han var i Besiddelse af. Jeg har nemlig med Hensyn til Loven af 1909 den Tilfredsstillelse, at Loven, som den blev, næsten indtil de mindste Enkeltheder i Virkeligheden er en fuldstændig Afskrift af det Forslag, som jeg privat har udarbejdet og indbragt her i Tinget allerede for et Par Aar tilbage. Jeg ved selvfølgelig godt, at først maa der dannes et Digelag og vælges en Bestyrelse, men Digelaget er en Kendsgerning, netop fordi Beboerne ved deres Underskrift have forpligtet sig til at danne et Digelag paa de nærmere Betingelser, som ere skitserede i Loven, og inden ret længe er Digelaget dannet og Bestyrelsen valgt, men for at denne Bestyrelse kan tage kraftigt fat paa